

27.09.2022

Kære forældre

Efter lange overvejelser har jeg truffet en beslutning, som må betegnes som den sværeste i mit arbejdsliv. Jeg har valgt at opsiges min stilling som skoleleder på Bredagerskolen – så min sidste arbejdsdag er den 31. december 2022.

Jeg har virkelig nydt mine 4 år på Bredagerskolen med verdens bedste børn og personale. Jeg er gået glad på arbejde og set, hvordan jeres børn er vokset og har udviklet sig. Hvordan personalet med professionel stolthed har lagt alt deres energi i at gøre en forskel for jeres børns trivsel og faglige udvikling. Jeg har værdsat de mange gode snakke med jer forældre og den inspiration jeg også har fået ad den vej. Vi har en skole som jeg er stolt af – og som hviler på en sund pædagogik der tager udgangspunkt i fællesskaber. En skole med ekstrem kompetente og inspirerende afdelingsledere.

På trods af det står jeg dog også i en virkelighed, hvor arbejdspresset ift. mig selv og de økonomiske rammer jeg skal drive skolen under, ikke længere er foreneligt med de værdier jeg står for. Kort sagt - jeg kan ikke længere stå på mål for det.

Økonomien

Bredagerskolen har et underskud på +2 mio. kr. – som skyldes elever på skolen med behov for særlig støtte. Det er elever som har en PPV (pædagogisk psykologisk vurdering) og som lovmæssigt har krav på 9 timers støtte pr. uge. Skolens tildelte budget (URS-puljen) mangler +2 mio. kr. for at kunne indfri det aktuelle støttebehov. Jeg er herved efterladt i en situation, hvor jeg ikke kan overholde lovgivningen og samtidig overholde skolens budget. Jeg er blevet sat i en uløselig situation. Jeg har lovet mig selv, at jeg vil kunne se mig selv i spejlet når jeg står op om morgenen. Jeg har derfor også udmøntet den støtte forældrene har krav på til deres børn. Det efterlader skolen med et millionunderskud og langt væk fra målsætningen i Vejle Kommunes ledelsesgrundlag, hvor der står ”I Vejle har du styr på rammer, regler og penge”. Pengene er der ikke styr på og det har tæret på mig.

Arbejdspresset

Igennem de sidste 4 – 5 år er arbejdspresset på mig som leder eskaleret voldsomt. Arbejdsuger på + 50 timer har været mere reglen end undtagelsen og med søndag som fast arbejdsdag. Sådan var det ikke for 10 år siden, men der er også meget der har ændret sig i de seneste år. Jeg oplever, at det stigende antal børn som er udfordret i skolen, også afføder flere tidskrævende møder og flere administrative opgaver sammenlignet med tidligere. Herudover møder jeg en ændret forældrekultur som også kræver mere arbejdstid i forhold til tidligere. Endelig er kravene til dokumentation, procedurer og implementering af lokale og nationale strategier/lovgivning også vokset markant igennem de senere år. Konsekvensen for mig er at der ikke længere er Work Life-balance.

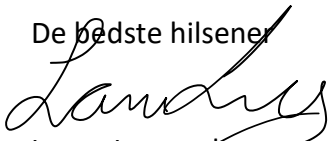
Af alt er min familie vigtigst – den har jeg nu valgt til.

Nogle vil måske mene, at jeg som kaptajn nu bare forlader skibet og sikrer mig selv. Selv mener jeg, at jeg betaler en høj pris. Jeg har opsagt min stilling uden at have et andet job. Jeg har samtidig sagt farvel til en fuld tjenestemandspension. Endelig har jeg i forbindelse med min opsigelse taget kontakt til DR. Jeg er i perioden op til min opsigelse blevet fulgt af DR TV-Avisen for at give et indblik i min virkelighed – og forhåbentlig kunne skubbe til en national dagsorden. Når skolerne ikke får et budget der er stort nok til at sikre finansieringen af støttetimer skyldes det bl.a. det budgetloft der er lagt ned over kommunerne.

Jeg vil i tiden der kommer gøre alt, hvad jeg kan for at lave en god overdragelse til mit ledelsesteam.

Tak til jer forældre for et godt samarbejde igennem de seneste 4 år.

De bedste hilsener

Lance Luscombe